

ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПРОСТОГО РЕЧЕННЯ В АНГЛІЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ

Фугело Дарія Вікторівна

здобувач вищої освіти факультету лінгвістики та соціальних комунікацій
Київський Національний Авіаційний Університет

Науковий керівник: Сітко Алла Василівна

кандидат педагогічних наук, доцент кафедри англ. філології і перекладу
Київський Національний Авіаційний Університет

УКРАЇНА

Об'єктом дослідження мовознавчої науки уже довгий час виступає речення як багатоаспектна одиниця. Як стверджує А.В. Сітко, багатоаспектність речення зумовлюється тим, що воно характеризується певним набором класифікаційних ознак [1].

Речення - це єдине окреме висловлювання, що має свою інтонаційну та смислову завершеність. Реченням є слово або група слів, організованих за правилами граматики, що передають певне повідомлення, питання, оклик або заклик до певної дії. Речення, як англійської, так і української мови, в залежності від того, скільки граматичних основ (а саме сполучення підмета та присудка) вживається в ньому, поділяються на прості та складні речення. Просте речення – це речення, що складається з одного або кількох граматично поєднаних слів, які виражають закінчену думку[2]. Простим називається речення, в якому є тільки одна граматична основа (предикативний центр). Просте речення англійської та української мов може бути як повним, так і неповним. Повними називаються речення, у яких наявні всі головні та другорядні члени речення, необхідні для завершеності будови й повноти вираження значення. Наприклад: *«Коло хат зеленіють густі старі садки.»* [3]. Неповними називаються такі речення, у яких пропущений головний або другорядний член речення, проте є зрозумілим із контексту або ситуації мовлення. Наприклад: *«Тонкі брови, русьві дрібні кучері на голові, тонкий ніс, рум'яні губи.»* [3].

Усі прості речення, в залежності від мети висловлювання, поділяються на розповідні, питальні, спонукальні та окличні речення [2]. Даний піділ актуальний як для англійської, так і для української мов. Так саме як і в українській мові, прості речення англійської мови за своєю структурою (наявністю або відсутністю певних членів речення) поділяються на двоскладні та односкладні, а також непоширені та поширені речення. Різницю можна побачити на наступних прикладах.

“My gold collar.” [4] – дана фраза слугує прикладом односкладного речення.

Прикладом двоскладного речення є: *“The Abbot thanked his sage adviser.”* [4].

Прикладом поширеного речення є: *«Кайдаш стругав вісь.»*. Приклад непоширеного речення: *«Зійшло сонце.»* [3].

Порівнюючи з українською мовою, де від перестановки членів речення в самому реченні сенс не змінюється, англійська мова відрізняється більшою

організованістю. В англійській мові порядок слів відіграє ключову роль в правильній побудові речення. Більшість речень мають підмет (the subject), присудок (the predicate) і другорядні члени. Кожен з них виконує не тільки граматичну функцію, а й несе певний лексичний сенс. Саме цей лексичний сенс відповідає за емоційну забарвленість речень, яка була згадана вище [2].

Висновки. Отже, англійська та українська мови мають як спільні, так і відмінні риси у граматиці, а саме, на рівні морфології та синтаксису. Синтаксис має надзвичайно широкі експресивні можливості, які закладені в синтаксичній сполучуваності окремих слів, словосполучень, висловлень, у типах зв'язку мовних одиниць, будові речення і т. ін. Автори творів художньої літератури активно використовують ці можливості для досягнення конкретних цілей кожного художнього твору [5]. Особливі труднощі для носіїв української мови у процесі вивчення англійської викликають відмінності у структурі речення. Просте речення не є винятком. Однак, для правильно побудови простого речення англійською мовою, варто розуміти граматичну відмінність від простого речення української мови, а особливо варто звернути увагу на відмінності порядку головних та другорядних членів речення у самому реченні.

Список використаних джерел:

1. Сітко, А.В. (2013). Структурні особливості англійських та українських інтерогативів, *Нова філологія*. (58), 187–189.
2. Жлуктенко, Ю.О. (1960). *Порівняльна граматика англійської та української*. Київ: Радянська школа.
3. Левицький, І.Н. (2016). *Кайдашева сім'я*. Київ: Знання.
4. Scott, W. (1977). *Ivanhoe*. Pomona: Rare Book Cellar.
5. Саманьего, Д-М. А., Сітко А. В. (2018). Синтаксичні особливості перекладу творів художньої літератури. *Методологія та історіографія мовознавства*. Слов'янськ: ДДПУ, 87-92.

СИМВОЛІКА СИНЬОГО КОЛЬОРУ: ВІД РОМАНТИКІВ ДО СИМВОЛІЗМУ

Кутовий Антон Борисович

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара

Гавриленко Є.В.

ст. викладач ФУІФМ, кафедра зарубіжної літератури

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара

УКРАЇНА

Осміслене використання митцем певного кольору або кольорів в процесі створення культурних цінностей відіграє важливу роль в історії людства. Кольоросимволіка, або символіка кольору, здавна використовується в усіх сферах творчої діяльності людини: наприклад, в геральдиці, в літургії та іконографії, образотворчому мистецтві, і звичайно ж, в літературі. Домінуючі кольори, які присутні в тому чи іншому творі лірики, епосу чи драми,